

עת"א 11017/12/14 - נוגזר ביניאשווילי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 11017-12-14 ביניאשווילי נ' מדינת ישראל ואח'
10 פברואר 2015

לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר
נגד
המשיבים
נוגזר ביניאשווילי
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד רן תגר

רעייתו ואחותו של העותר

ב"כ המשיב 2 עו"ד רוני שוהם עידן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 34 חודשים בגין הרשעתו בעבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית וסחר בסם מסוכן (אירועים בקוקאין לסוכן משטרתי סמוי) נושא 9 תיקים פליליים, כמפורט בעמ' 2-3 לתגובת המשיב 2.

העותר מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 21.11.14 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאים המפורטים בתוכנית הטיפולית של ד"ר שני, שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו, ובתנאים נוספים.

ב"כ העותר טוען בעתירה ובטיעונו לפנינו כי שגתה הוועדה כאשר נתנה משקל יתר לעובדה שהעותר לא עבר הליך

עמוד 1

טיפול בכל הקשור לגמילה מסמים במהלך מאסרו שכן הוא משתמש בסמים שנים רבות בעקבות פוסט טראומה שעבר, אך הוא איננו מזיק לאחרים, שכן הוא מממן את הסם מעבודתו כנהג מונית.

כמו כן טוען ב"כ העותר, כי בכל מהלך מאסרו לא השתמש העותר בסמים, כפי שהדבר הוכח בבדיקות שתן שמסר, הוא השתתף בקבוצות קדם טיפוליות לשימוש בסמים והתנהגותו במהלך מאסרו היא התנהגות תקינה.

ב"כ העותר טוען גם, כי אין לזקוף לחובתו של העותר את אי יציאתו לחופשות, שכן הדבר נבע מכך שלא השתלב בהליך טיפולי ואמנם הוצע לו להשתתף בהליך כזה בכלא חרמון, אך הוא העדיף להיות קרוב למשפחתו, שגרה באור יהודה, על מנת שלא להטריח אותה בביקורים במתקן כליאה מרוחק.

לטענת ב"כ העותר עדיף לעותר להשתחרר לפני תום מאסרו המלא בתנאי התוכנית הטיפולית של ד"ר שני, שמקבילה לתוכנית רש"א, אשר אמנם סירבה לקבל את העותר להליך טיפולי בפיקוחה, מאשר ירצה את מלוא מאסרו מבלי לעבור הליך כזה.

ב"כ המשיב 2 מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר, מצביעה על מסוכנותו כפי שעולה מהמעשים נושא מאסרו, מצביעה על העובדה שעל פי הדו"ח הסוציאלי העותר אמנם מודה בביצוע העבירות אך מתקשה להבין את חומרתן, הוצע לו להשתתף בהליך טיפולי אך הוא סירב, רש"א מסרבת לקבל אותו להליך טיפולי בפיקוחה לאחר שחרורו המוקדם והוא אינו משולב בסבב חופשות.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה, כי הנימוק העיקרי בגללו סירבה הוועדה לשחרר את העותר על תנאי, ולו בתנאי התוכנית הטיפולית של ד"ר שני, נעוץ בעובדה הבלתי מוכחשת שהעותר לא עבר הליך טיפולי לגמילה מסמים במהלך מאסרו מנימוקים הקשורים בו, דהיינו, מרצונו להיות קרוב למקום מגוריה של משפחתו.

ב"כ העותר טוען, כי לידיעתו, המסתמכת על גורמי שב"ס, יש הליך מקביל בכלא רימונים אך העותר לא התקבל אליו ולא ידע על קיומו.

גם אם כך הם פני הדברים, אין בכך כדי להצדיק את סירובו של העותר להשתלב בהליך טיפולי בכלא חרמון, שם הוצע לו להשתלב במועד הרלוונטי, ואילו עתה כבר לא נותרה לו תקופת מאסר מספיקה על מנת להשתלב בהליך כזה, לאחר שסירב להשתלב בהליך קודם כאשר הייתה לו תקופה מספקת.

הוועדה התחשבה בהחלטתה נושא העתירה בעובדה שרש"א לא קיבלה את העותר להליך טיפולי לאחר שחרורו המוקדם מנימוקים שנראים בעינינו מוצדקים כפי שפורטו בחוות הדעת לוועדה מיום 7.10.14, שבה היא כותבת כי העותר מודה באופן כללי במיוחס לו, אך אינו מבין את חומרת מעשיו ומתקשה לקחת אחריות על ביצועם. העותר שלל גם בפני גורמי רש"א הסתכלות טיפולית ממשית, ומשכך אין תמה שרש"א, שהיא הגוף המקצועי שיש לו מעמד בכורה

בכל הקשור לשחרור מוקדם של אסירים, סירבה לקבל את העותר לפיקוחה לאחר שחרורו המוקדם.

לכל האמור לעיל יש להוסיף את העובדה שהעותר לא יצא לחופשות במהלך מאסרו, חרף התנהגותו החיובית, כנטען על ידי בא כוחו, מאחר ולא השתתף בהליך טיפולי ומשכך לא ניתן היה לבחון את התנהגותו ולו בטווח הקצר של חופשה.

ב"כ העותר הציג בפנינו החלטה של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעת"א 29493-02-11 שבו הוחזר הדיון לוועדה על מנת שישקול תוכנית טיפולית של ד"ר שני למרות שאותו עותר לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו, אך מסעיפים 7 ו-9 לאותה החלטה עולה שמסיבות שאינן תלויות בעותר, הוא לא יכול היה לעבור הליך שיקומי במהלך מאסרו, וטרם נותרה לו יתרת מאסר קצר, וכי החל בהליך טיפולי עוד בטרם מאסרו.

בעת"א 22771-12-14 (בית משפט מחוזי מרכז) **מנסור נ' ועדת השחרורים** החליט בית משפט זה, במושב שחלקו אחר, לשחרר את העותר על תנאי למרות שלא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו, אך באותו מקרה מקורה של העובדה שהעותר לא השתלב בהליך טיפולי ביתרת מאסר קצרה לאחר שהחל את ריצוי מאסרו בחודש אוגוסט 2014 והתייצב בפני ועדת השחרורים כבר בחודש דצמבר 2014.

ב"כ העותר הציג בפנינו גם את החלטת בית המשפט העליון ברע"ב 7826/14 **חנניה לוי נ' מדינת ישראל** שבו הורה בית המשפט העליון בנסיבות המיוחדות של המקרה על שחרורו של המבקש על תנאי בשים לב ליתרת המאסר הקצרה ולרצונו להשתלב בתוכנית השיקום הפרטית שהוכנה עבורו והצהרת רש"א שמסרה שגם היא הייתה מוכנה לסייע לו בהליך השיקומי לאחר שחרורו.

מתוכן פסק הדין עולה, כי היה מדובר בהחלטה שניתנה בעקבות המלצת בית המשפט העליון ובמקרה שבפנינו, להבדיל מהמקרה נושא פסק הדין, רש"א איננה מוכנה לקבל את העותר לתוכנית טיפולית בפיקוחה מנימוקים שנראים בעניינו מוצדקים.

אנו דוחים את העתירה.

ב

ניתן והודע היום כ"א שבט תשע"ה, 10/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד